

Ζαγόρ. Κόκκιν. Λάκκα Σούλ. Ξηροβούν.) γρομπούλι "Ηπ. (Ίωάνν.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Αιγιάλ. Βλαχοκερ. Βερεστ. Δάρα 'Αρκαδ. Κοντογόν. Κορινθ. Λακεδ. Φιγιάλ.) — Λεξ. Βλαστ. γρομπούλι' Εύβ. ("Ακρ. κ.ά.) "Ηπ. ("Αγναντ. 'Αρτοπ. Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλατανοῦς. Πράμαντ.) Μακεδ. (Καστορ. Κοζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αιτωλ. 'Ακαρναν. Καλοσκοπ. Ναύπακτ. Παρνασσ. Περίστ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.) γρομπούλι' "Ηπ. (Ίωάνν. Πάργ.) γρομπούλι Πελοπν. (Βλαχοκερ. Τεγ.) γρομπούλι Πελοπν. ("Ηλ. Τριφυλ.) κ.ά. γρομπούλι' Στερελλ. (Αιτωλ.) κ.ά. γρομπούλι Εύβ. (Μετόχ. Στρόπον.) Πελοπν. (Σουδεν.) γρομπούλι 'Αθῆν. κ.ά. γρομπούλι 'Αθῆν. Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοπανάκ. Μανιάκ.) γρομπούλι' Σάμ. γρομπούλι' Θεσσ. (Πήλ.) γρομπούλι Πελοπν. (Κερπιν.) γρομπούλι' "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) γρομπούλι Πελοπν. (Γλαντισ.) γρομπούλι Πελοπν. (Βερεστ.)

Υποκορ. τοῦ γ ρ ο μ π ο ς.

1) Κόμβος, θρόμβος, βῶλος, ἔνθ' ἄν.: 'Ο χυλός - ὁ μούστος - ἡ ζάχαρη - τὸ ἀλάτι ἔχει γρομπούλια πολλὰ. Τὸ φαί κάνει γρομπούλια, βάρ' του νερό! Κεφαλλ. Τί γρομπούλια εἶν' αὐτὰ μέσ' 'ς τὸν καφέ! Πελοπν. (Αιγιάλ.) Δὲν τὸν ἀνακάτωσε τὸν τραχανᾶ κ' ἔγινε οὔλο γρομπούλια Πελοπν. (Βλαχοκερ.) 'Η κουρκούτ' ἔχ' γρομπούλια "Ηπ. (Πλατανοῦς.) 'Ανακάτεψε καλὰ τὴ μυσταλευριά, γιὰ νὰ μὴν κἀνὴ γρομπούλια Πελοπν. (Λακεδ.) 'Ολο γρομπούλια εἶν' αὐτὸ τὸ βούτυρο Πελοπν. (Κερπιν.) 'Όταν ἡ στάχτη τῆς γωνιᾶς εἶναι τὸ πρῶτ' κουλουντριασμένη γρομπούλια - γρομπούλια, τότε θὰ βρέξῃ Πελοπν. (Κοπανάκ.) Γιῶν' κὶ γρομπούλια τοῦ γλυκοῦ Στερελλ. (Αιτωλ.) Μὴ ρίχν' 'ς τ' ἀλεύρ' 'ς τοῦ ζιστοῦ νερό, μαζεύει γρομπούλια Μακεδ. (Καστορ.) Τὸ μαξιλάρι μου ἔχει γρομπούλια καὶ δὲ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ 'Αθῆν. Τὸ στρωματσάκι τοῦ κοπελιοῦ εἶναι γεμάτο γρομπούλια (στρωματσάκι = στρωματάκι) Κρήτ. (Κίσ.) Κακὸ εἶναι τὸ στημόνι, ἔχει γρομπούλια καὶ θὰ φαίνονται στὸ φαδὸ αὐτόθ. β) Τρίμμα, ἰδίως ἐπὶ τυροῦ ἢ ζύμης κ.τ.δ. Πελοπν. ("Ηλ. Τριφυλ.) κ.ά. Συνών. μ υ ρ μ η τ ξ ε λ ι. γ) Κατὰ πληθ., ἔδωκεμα ἐκ διαφόρων βραστῶν ὁσπρίων προσφερόμενον τὴν ἡμέραν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Κεφαλλ. 2) Οἰονδήποτε τεμάχιον πράγματος σφαιρικοῦ ἢ σχεδὸν σφαιρικοῦ, ἰδίως ἐπὶ τυροῦ, κηροῦ κ.ά. Εύβ. ("Ακρ. Στρόπον. κ.ά.) "Ηπ. ('Αργυρόκ. Δερβίτσ. Ζαγόρ. Ίωάνν. Λάκκ. Σούλ. Πράμαντ. κ.ά.) Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ. Περίστ.) — Λεξ. Βλαστ.: "Ενα γρομπούλι' ζάχαρ' Στερελλ. (Παρνασσ.) "Ενα γρομπούλι' χιόν' "Ηπ. (Ίωάνν.) "Ενα γρομπούλι' τυρὶ Εύβ. ("Ακρ.) Βγάλ' μ' ἀπ' τοῦ τουμάρ' ἕνα γρομπούλι' τυρὶ "Ηπ. (Πράμαντ.) "Εφκεσακα τρία γρομπούλια κιὰ (=τρεῖς βῶλους κηροῦ) "Ηπ. (Ζαγόρ.) || "Ασμ.

'Αγάπησα κ' ἐγὼ ὁρφανὸ ἕνα γρομπούλι χιόνι

κὶ ὅσο νὰ μῶ κὶ ὅσο νὰ βγῶ, ἀρχίνησε νὰ λειώνη.

"Ηπ. β) Στρογγύλη πέτρα, κυρίως ὅχθης ποταμοῦ ἢ θαλάσσης "Ηπ. (Δερβίτσ. κ.ά.) Στερελλ. (Περίστ.): "Εχου 'ς τοῦ σπίτι μ' ἕνα γρομπούλι' γιὰ νὰ τρίβου τ' ἀλάτ' Περίστ. Θὰ τρίβου τ' ἀλάτ' μὲ τοῦ γρομπούλι' μ' αὐτόθ. Τὸν ἐκνηγοῦσε μ' ἕνα γρομπούλι Δερβίτσ. Μ' πέταξε τρία - τέσσερα γρομπούλια, ἀλλὰ δὲ μὲ πῆρε κἀν'να "Ηπ. γ) Σφαιρίδιον ἐκ τέφρας ἐμποτισμένον μὲ πετρέλαιον χρησιμοποιούμενον εἰς μεγάλον ἀριθμὸν διὰ τὴν φωταγωγῆσιν τῶν πλατειῶν τῶν χωρίων κατὰ τὰς νυκτερινὰς διασκεδάσεις καὶ χοροὺς "Ηπ. (Ζαγόρ.) δ) Μεταφ., σωρός, κ ο υ β ᾶ ρ ι "Ηπ. (Μέγα Περιστ.) Στερελλ. (Τριχων.): "Εφυγεν ὁ Μάρτης, ποὺ εἶχε μάσει τὸν κόσμον σωρό, γρο-

μπούλι μὲ τίς ἰδιοτροπίες τοῦ "Ηπ. (Μέγα Περιστ.) Τᾶμα-θι γρομπούλι' τὰ γράμματα (εἰρων., δηλ. ὅλα μαζί, ἐπομένως δὲν ἔμαθε τίποτε) Στερελλ. (Τριχων.) "Αμα τῶδουσις λιπτά αὐτ'νοῦ, θὰ τὰ πάρ' 'ς γρομπούλι' πάλι (εἰρων., μαζεμένα, δηλ. δὲν θὰ σοῦ ἐπιστρέψῃ τίποτε) αὐτόθ. ε) Μετων., ἄνθρωπος κοντός, καχεκτικός, κυφός Εύβ. (Στρόπον.) "Ηπ. Στερελλ. (Περίστ.): "Ενα γρομπούλι' πόμεινι ἢ κακόμοιρον Στρόπον. Τὰ βάσανα κ' ἢ πείνα τὸν κατάντ'σαν γρομπούλι' Περίστ. 3) 'Εξόγκωμα, ὀγκίδιον, ἐξοίδημα, τύλος 'Αθῆν. Εύβ. (Μετόχ. Στρόπον.) Θεσσ. (Πήλ.) Ζάκ. (Μαχαιράδ.) "Ηπ. ('Αρτοπ. Ζαγόρ. Ίωάνν. Κόκκιν. Κουκούλ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ. Δάρα 'Αρκαδ. Κορινθ. Μανιάκ. Φιγιάλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αιτωλ. 'Ακαρναν. Καλοσκοπ. Παρνασσ. Περίστ. Τριχων. Φθιώτ. Φωκ.): Χτύπ' σα 'ς τοῦ κιφάλ' κὶ γίν'gan γρομπούλια Καστορ. "Εκαμι γρομπούλι' 'ς τοῦ κιφάλ' Φθιώτ. Φωκ. "Εβγαλε ἕνα γρομπούλι πάνω 'ς τὸ κούτελο Μαχαιράδ. "Εχω ἕνα γρομπούλι 'ς τὸ σβέρκο ἴσαμε ἕνα καρύδι μικρὸ Βλαχοκερ. "Εχω ἕνα γρομπούλι πίσω ἀπὸ τ' ἀφτί Δάρα 'Αρκαδ. "Εβγαλα 'ς τοῦ λιμὸ μ' ἕνα γρομπούλι' Αἰτωλ. "Εβγαίνι ἕνα γρομπούλι ἀπ' κάτου ἀπ' τ'ν ἀμασκάλη κὶ δὲ μπορεῖ νὰ δοῦ σείση τοῦ χέρ' τ' Στρόπον. "Εχου ἕνα γρομπούλι' 'ς τὴ βλάτη μ' Τριχων. Βγάνουνε τὰ πρόβατα ἀβγουλῆθρες 'ς τὰ μαστάρια, κᾶτι γρομπούλια ὅπως εἶναι τ' ἀβγά, τὰ πονεῖ καὶ φοφᾶνε Μανιάκ. "Εχου ἕνα γρομπούλι' 'ς τὴ γ'λιά μ' κὶ μὲ τρώει πούλν Πήλ. "Εβγαλε κᾶτι γρομπούλια 'ς τὸ κορμί του Δάρα 'Αρκαδ. Πέταξ' ἕνα γρομπούλι τὸ κορμί του ἴδια μὲ τὸ γρόθο μου Μετόχ. "Η Λέν' ἔβγαλι 'ς τοῦ χέρι τ'ς ἕνα γρομπούλι' μικρὸ σὰ λιφτόκαρου Κουκούλ. Δὲ γάνει, πιδὶ μ', νὰ κοιτᾶς τ' ἀστέρια, γιὰτὶ βγάν' 'ς τὰ χέρια σ' κάτ' γρομπούλια, τίς ἀστεριές (= ἀκροχορδόνες) 'Αρτοπ. Στερελλ. "Εβγαλα ἕνα γρομπούλι' 'ς τοῦ πονδάρι μ' Φθιώτ. Φωκ. Συνών. γ ρ ο μ π ᾶ λ ι 3, γ ρ ο μ π ο ς 3, ε λ ι ᾶ, κ α ρ ο ὕ μ π α λ ο, π ρ η σ κ ᾶ ρ ι. β) Οἱ ἐξωγκωμένοι τραχηλικοὶ ἀδένες 'Αθῆν. "Ηπ. (Ίωάνν.) κ.ά.: Πιάνω ἀπ' ἔξω τὸ λαιμὸ μου κὶ ἔχει κᾶτι γρομπούλια 'Αθῆν. 4) Γ ρ ο μ π ο ς 4, τὸ ὅπ. βλ., "Ηπ.

γρομπουλιάζω ἑνιαχ. γρομπουλιάζω Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γρομπουλιάζουρ ἑν Τσακων. γρομπουλιάζω "Ηπ. Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ. "Ηλ. Κορινθ. Λακεδ.) Στερελλ. (Ναύπακτ.) γρομπουλιάζω 'Αθῆν. Πελοπν. (Βλαχοκερ. Γαργαλ.) γρομπ'λιάζου "Ηπ. (Πλατανοῦς. Πρέβ.) Σάμ. Στερελλ. (Φθιώτ.) γρομπουλιάζω Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ. Κορινθ.) Στερελλ. γρομπ'λιάζου Στερελλ. (Αιτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ο μ π ο ὕ λ ι

1) Σχηματίζω γ ρ ο μ π ο ὕ λ ι α, θρομβοῦμαι, βωλιάζω ἔνθ' ἄν.: 'Ο χυλὸς γρομπουλίωσε, δάρ' τονε λιγούλι μὲ τὸ πιρουνί Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ.) 'Ανακάτιφι τὸν δραχανᾶ, θὰ γρομπ'λιάσ'! Στερελλ. (Φθιώτ.) Δὲν τὸ ἀνακάτεψε καλὰ τὸ φαί καὶ γρομπουλίωσε Πελοπν. (Λακεδ.) Σγρομπουλίωσε ἢ φάβα ἀνακάτω τηνέ! Πελοπν. (Γαργαλ.) Τ' ἄφηκε τὸ γάλα καὶ σγρομπουλίωσε Πελοπν. (Βλαχοκερ.) "Ερριξα κρύο νερό 'ς τὸ ἀλεύρι καὶ γρομπουλίωσε Πελοπν. (Δάρα 'Αρκαδ.) "Αμα, καθὼς ἀλέθιτι 'ς τοῦ μύλου τ' ἀλεύρ', γρομπ'λιάξ', εἶνι καλὸ Στερελλ. (Αιτωλ.) Γρομπουλίωσι τοῦ κακάου "Ηπ. (Πλατανοῦς.) Γρομπούλιωσε τὸ χυλὸ καὶ δὲ δίεται (χυλὸς = ζωμὸς πηκτὸς ἀπὸ βρασμένον σιτάρι προοριζόμενον διὰ κόλλυβα) Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. β ω λ ι ᾶ ζ ω, γ ρ ο μ π α λ ι ᾶ ζ ω, γ ρ ο μ π ι ᾶ ζ ω, κ ο υ λ ο υ ρ -

τρίλιον. 2) Γίνονται γρομπούλια 2δ, τὸ ὅπ. βλ., "Ηπ. Συνών. κομπιάνω. 3) Γεμίζει τὸ σῶμα γρομπούλια ἐξοιδήματα, ὀγκίδια Κρήτ. (Κίς. κ.ά.) Σάμ.: Γροπούλιασε τὸ κράς τση ἀπὸν τὰ πάχια Κίς. 4) Μεταβ., σχηματίζω διὰ τῶν χειρῶν σφαιρίδια ἀπὸ εὐμάλακτον ὕλην, π.χ. κηρὸν κ.τ.δ. "Ηπ.

γρομπούλιασμα τό, Πελοπν. (Κυνουρ.) γροπούλιασμα Κρήτ. (Κίς.) γρομπουλίαν "Ηπ. (Πωγών. κ.ά.) Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) γουμπουλίαν Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γρομπούλιάνω.

Θρόμβωσις, συσφαίρωσις ἐνθ' ἄν. : Αὐτὸ τοῦ γουμπουλίαν δὲ μ' ἀρέσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Δέ θωρεῖ τὸ γροπούλιασμα τοῦ στρωμάτου του παρὰ βάνει μουσαφίρηδες νὰ θέσουνε; (= νὰ κατακλιθεῖν) Κρήτ. (Κίς.)

γρομπουλιανός ἐπίθ. ἐνιχ. γρομπουλιανός Κρήτ. (Κίς. κ.ά.) γρομπουλιανός Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γρομπούλιάνω

Πλήρης θρόμβων ἢ κόμβων ἢ βώλων κ.τ.δ. ἐνθ' ἄν. : Πῆρε καμπόση ζάχαρη κι εἶν' οὕλη γρομπουλιανή Πελοπν. (Βερεστ.) Ἐτοῦτο νὰ τὸ γρομπουλιανὸ γλυκὸ θὰ κερδάσῃ; Κρήτ. (Κίς.)

γρομπουλίω ἐνιχ. γρομπουλίω "Ηπ. (Ζαχόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γρομπούλι.

Γρομπούλιάνω 1, τὸ ὅπ. βλ.

γρομπουλίτσι τό, ἀμάρτ. γρομπ'λίτσι "Ηπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γρομπούλι ὡς ὑποκορ.

Μικρὸ γρομπούλι 2, τὸ ὅπ. βλ.: Νό μ' ἔνα γρομπ'λίτσι τυρὶ νὰ προσφάω τὸ ψωμί μ'! (νό μ' = δός μου).

γρομπουλός ἐπίθ. ἀμάρτ. γρομπ'λός "Ηπ. (Ἑλληνικ. Κουκούλ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Τριχων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γρόμπος, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γροῦμπος, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οὐλός.

1) Ὁμοιάζων μὲ γρομπούλι, σφαιροειδής, στρογγύλος "Ηπ. (Ἑλληνικ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Τριχων.): Φέρε μ' τὴν τσαρτσαρούλα τ' γρομπ'λή (τσαρτσάρα = εἶδος μπουκαλιού τῆς ρακῆς) Ἑλληνικ. 2) Μεταφ., ἐπὶ ἀνθρώπου, εὐτραφής τὸ σῶμα μὲ λεπτοὺς πόδας ἢ κοντόχοντρος κ.τ.δ. "Ηπ. (Ἑλληνικ. Κουκούλ.): Εἶδεις πῶς εἶνι γρομπ'λός οὐ γαμπρός τ'ς Βασιλικῆς; Κουκούλ. Γίνηκε ἔνα γρομπ'λὸ πιδι Ἑλληνικ. Συνών. γρόμπος 2β. β) Στρογγυλοπρόσωπος "Ηπ. (Πλατανούσ.)

γρομπουλούλης ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γρομπ'λούλα "Ηπ. (Ἑλληνικ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γρομπουλός ὡς ὑποκορ.

Γρομπουλός 2, τὸ ὅπ. βλ.

γρομπουλωτός ἐπίθ. ἐνιχ. γρομπουλωτός Κρήτ. (Κίς.) γρομπουλωτός "Ηπ. (Πωγών. Χιμάρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γρομπούλι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

Ὁμοιάζων μὲ γρομπούλι, σφαιροειδής, στρογγύλος ἐνθ' ἄν. : Δὲν εἶναι γρομπουλωτό, εἶναι πλακουδερό "Ηπ. (Χιμάρ.) Τὸ φαδὸ κάνει γρομπουλωτὰ σχέδια Κρήτ. (Κίς.)

Κάνε τα γρομπουλωτὰ τὰ κουλλουράκια νὰ μὴ βλατσώσουνε (= γίνουν πλακουδερά).

γροπάδα ἡ, Κρήτ. (Κίς. κ.ά.) ἀγροπάδα Κρήτ. (Κυδων.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Πιθανῶς ἐκ συμφυρ. τῶν ἐπιθ. ἀγρι-ωπός καὶ ὕγρος καὶ προσθήκης τῆς παραγωγ. καταλ. -άδα.

Ραγδαία βροχὴ βραχείας διαρκείας αἰφνιδίως ἐκσπῶσα, καταιγὶς ἐνθ' ἄν. : Εἴχαμε σήμερο τὸ πρωτὶ μιὰ γροπάδα Κρήτ. Μ' ἐπιασε μιὰ γροπάδα 'ς τὴ στράτα καὶ γίνηκα σουρουδι (= μούσκεμα) αὐτόθι. Συνών. μπόρα.

γροπαδιάρης ἐπίθ. Κρήτ. (Κίς. Κυδων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γροπάδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάρης.

Ἐπὶ καιροῦ, κατὰ τὸν ὅποιον αἰφνιδίως ἐκσπῶν διαδοχικῶς βροχαὶ μικρᾶς διαρκείας: Ἐτσὰ γροπαδιάρης ἀπὸ 'ναι ὁφέτος ὁ καιρός, ἀνάθεμα καὶ θὰ βάλωμε ἐλιές μέσα Κίς. Σὰ δὲ γροπαδιάρη μοῦ φαίνεται ὁ καιρός σήμερο αὐτόθι.

γρόσα ἡ, "Ηπ. (Ἰωάνν. Κουκούλ.) Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. γκρόσσα Χίος — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. grossa = δώδεκα δωδεκάδες μικρῶν ἐμπορευμάτων.

Ποσότης δώδεκα δωδεκάδων πραγμάτων "Ηπ. (Ἰωάνν. Κουκούλ.) Κρήτ. Χίος — Λεξ. Δημητρ.: Φέρε μου μιὰ γρόσα κουβιά Κρήτ. Τοὺν παράγγειλα νὰ μ' φέρ' μιὰ γρόσα βιλόνια ἀπὸν τὰ μικρὰ Κουκούλ. Τρεῖς γκρόσες μαντήλια - σπέρτα Λεξ. Δημητρ.

γροσάκι τό, Ἀντίπαξ. Παξ. — Κ. Σκόκος, Διηγ., 8 γροσάκι Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) Σάμ. (Μυτιλην.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γρόσι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι.

Μικρὸ γρόσι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ. ἄν. : Στὰ πιδιά δίναντι γροσάκια (ἐνν. στὰ παιδιὰ πού ἔλεγαν τὰ κάλαντα) Σάμ. (Μυτιλην.) Ἀδὰς ἔρχονταν ἢ γαμπρός 'ς σπὶτ' τ'ς νύφ'ς μαζί μὲ τοῦ σ'μπιθιριό, πέταγι ἔνα ρόδου πάνου 'ς τὴ σκιπὴ, πού 'χι μέσα γροσάκια κι μιτιλίγια (=μεταλίγια = ὑποδαίρεσις τῆς τουρκικῆς λίρας) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) || Ἀσμ.

Μ' ἔνα μεταλίκι | γιόμισα γροσάκια,

τά 'φαγα, τὰ γλέντησα | μὲ τὰ κοριτσάκια

Ἀντίπαξ. Παξ.

γροσάρα ἡ, Κύπρ. Σύμ. — Α. Παπαδιαμάντ., Τὰ μετὰ θάνατ., 55 γροσάρα Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γρόσι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρα.

1) Νόμισμα ἀξίας ἐνὸς γροσίου Κύπρ. Σύμ. — Α. Παπαδιαμάντ., ἐνθ' ἄν. : Ποίημ.

Μίαν γροσάρα τὰ πουλῶ | τοῦντα τραγούδια πού λαλῶ Κύπρ. 2) Νόμισμα χάλκινον, τὸ ὅποιον ἐκοπτεν ἐκάστη ἐκκλησία τῆς Θάσου καὶ ἀντεπροσώπευε τὸν εἰς χεῖρας τῆς χρυσὸν Θάσ. 3) Μετων., ὁ ἀνόητος Σύμ. : Ὁ ἀξάεργός σου εἶναι σ - σου μιὰ γροσάρα!

γροσαριά ἡ, Ἰων. (Σμύρν.) Μῆλ. Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὐς. γροσάρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Ἡ γυνὴ ἢ ἔχουσα ἀξίαν πολλῶν γροσίων, ἢ πολῦτιμος ἐνθ' ἄν.: Γνωμ.

